

Φθιώτιδος Συμεών: «Δεν θα ανέβουμε ψηλά ούτε με μαγικά ούτε με εξωτερικούς σωτήρες»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

© Δημήτρης Ανάγνου

Στον εμβληματικό Ναό της Αγίας Παρασκευής στους ιστορικούς Κομποτάδες του Δήμου Λαμιέων ιερούργησε εχθές ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, πλαισιούμενος από τον Εφημέριο Πρωτ. π. Δημήτριο Ντάλλα.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου, ενώ ανάμεσα στους πιστούς από το χωριό, παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Ιωάννης Σαρακιώτης, ο θεματικός Αντιπεριφερειάρχης κ. Κωνσταντίνος Αποστολόπουλος, η Αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαμιέων κ. Νάγια Φραδή, ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Μάριος Παπαθανασίου, ο Περιφερειακός Σύμβουλος κ. Αποστόλης Αγγελακόπουλος, ο Πρόεδρος του Δ.Δ. Κομποτάδων κ. Θωμάς Τσιαβός, καθώς και εκπρόσωποι άλλων συλλόγων και φορέων του τόπου.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Η Αγία μας Εκκλησία έχει τον τρόπο μέσα ακόμη και από τους πιο εξειδικευμένους επιστήμονες της πνευματικής ζωής, να μας μιλά συγχρόνως και για τα πιο υψηλά πνευματικά ζητήματα και συνάμα και για τα πιο απλά και αυτονόητα της ζωής.

Αυτό το βλέπουμε σήμερα πάρα πολύ έντονα, σήμερα που η Αγία μας Εκκλησία αφιερώνει την Δ' Κυριακή των Νηστειών στον Άγιο Ιωάννη τον Συγγραφέα της Κλίμακος, σήμερα που συνάμα συμπύπτει 30 Μαρτίου να είναι και η μνήμη, η ημέρα κοιμήσεως του Οσίου και Θεοφόρου πατρός ημών Ιωάννου του συγγραφέως της Κλίμακος. Ταυτίστηκε ο Όσιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, ταυτίστηκε με το έργο, το οποίο συνέγραψε.

Μας παρουσιάζει μία εμπειρία μιας ολόκληρης όχι ζωής, αλλά όλης της πορείας του μοναχισμού, του ησυχασμού, όλης της πνευματικότητας. Όλη αυτή η πορεία βήμα βήμα, σκαλοπάτι σκαλοπάτι, παρομοιάζεται με μία κλίμακα, με μία σκάλα, η οποία οδηγεί από τη γη προς τον ουρανό κι αυτή η πορεία από τη γη προς τον ουρανό, δεν είναι μία πορεία αυτόματη, δεν είναι μία εκτίναξη μαγική, δεν είναι μία εκτόξευση εντυπωσιακή, είναι μία στενή και τεθλιμμένη οδός, είναι ένας δρόμος, ο οποίος έχει κόπους, έχει θυσίες, έχει αγώνες. Είναι ένας δρόμος ο οποίος οδηγεί στην κάθαρση, στο φωτισμό και στη θέωση. Είναι ένας δρόμος πνευματικός, ο οποίος απαιτεί επιμέλεια, γνώση, σύνεση, μεθοδικότητα και κυρίως επιμονή και υπομονή.

Αυτόν ακριβώς τον δρόμο παρουσιάζει, ώστε ο άνθρωπος να φτάσει στο τελευταίο σκαλοπάτι της κλίμακας, που είναι η αγάπη και μάλιστα η ανώτερη μορφή αγάπης, η αγάπη προς τον εχθρό. Δεν είναι τυχαίο ότι η Κλίμαξ του Αγίου Ιωάννου, είναι από τα πιο αγαπημένα αλλά και συγχρόνως τα πιο βασικά βιβλία των μοναχών, είναι το επιστημονικό εγχειρίδιο της μοναχικής ζωής, αλλά και της ζωής του

χριστιανού, γιατί μπαίνει σε λεπτομέρειες, διεισδύει στο βάθος της ανθρωπίνης ψυχής, είναι ένα εγχειρίδιο ψυχολογίας, γιατί προσεγγίζει με πολύ λεπτομέρεια το λογιστικό, το επιθυμητικό, το θυμοειδές της ψυχής, προσεγγίζει με πολύ λεπτομέρεια όλες αυτές τις σκοτεινές ή φωτεινές παραμέτρους οι οποίες καθορίζουν την πορεία του ανθρώπου, αλλά και συγχρόνως φωτίζει λεπτομέρειες, οι οποίες είναι μεν δυσδιάκριτες πολλές φορές, αλλά πολύ καθοριστικές για να μπορεί κανείς να ξεχωρίσει την αλήθεια από το ψέμα, την υγεία από την αρρώστια, το πάθος από την αρετή.

Πολύ σημαντικό βιβλίο το οποίο από την υψηλού βάθους επιστημοσύνη του μιλάει και για τα πιο αυτονόητα της ζωής, γιατί είναι αυτονόητο, αν και το ξεχνούμε, ότι και στη ζωή μας στην καθημερινή η πορεία μας μέσα στον κόσμο, η επιτυχία κάποιων στόχων, η επίτευξη κάποιων οραματισμών δεν μπορεί να γίνει με έναν τρόπο μηχανικό πατώντας ένα μαγικό κουμπί. Ο λαϊκός συγγραφέας και ο λαϊκός υμνωδός τόσο ωραία το αποτυπώνει: «για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή».

Και για να γυρίσει ο ήλιος της ψυχής μας, ο ήλιος της καρδιάς μας, για να αλλάξουν οι σχέσεις μας, για να αποκατασταθούν οι σχέσεις μας, δεν είναι κάτι το εύκολο και μαγικό. Το κακό γίνεται πολύ εύκολα, το κακό μπορεί να το κάνει και ένας μόνος και ένας μόνος άνθρωπος μπορεί να κάνει πολύ κακό σε ένα χωριό, σε μία κοινωνία, σε μία πολιτεία. Το καλό θέλει πολλούς. Το καλό θέλει συνεργασία. Το καλό θέλει συμπόρευση, το καλό θέλει υπομονή, το καλό θέλει μέθοδο, το καλό θέλει οργάνωση. Περιμένουν οι άνθρωποι πολλές φορές μαγικά αποτελέσματα από τη μία μέρα στην άλλη και αυτό το βλέπουμε από τον τρόπο, που προσεγγίζουν όλες τις πτυχές της ζωής. Θέλουν από τη μία μέρα στην άλλη, να αλλάξει η ζωή τους, περιμένουνε κάτι το οποίο επιθυμούν να γίνει τώρα, σήμερα, στο χρόνο που το θέλουν. Έχουμε γίνει ανυπόμονοι κι έχουμε ξεχάσει ότι πολλές φορές για να πάρει μορφή το ξύλο από τον ξυλογλύπτη θέλει πολύ υπομονή, να σμιλεύει λίγο λίγο μέχρι να δώσει μορφή. Έτσι και αλλαγές μέσα στη ζωή μας ακόμα και έργα, τα οποία πρέπει να γίνουν, μεταρρυθμίσεις οι οποίες πρέπει να γίνουν, βελτιώσεις στη ζωή μας θέλουν υπομονή, επιμονή και δεν μπορούν να γίνουν όλα πατώντας ένα μαγικό κουμπί, αλλά επίσης και σε μια άλλη παράμετρο της ζωής μας όπου περνάμε δοκιμασίες, θλίψεις, στεναχώριες. Θα θέλαμε, αν είναι δυνατόν, να ξυπνήσουμε το πρωί και να έχουν περάσει όλα, να ήταν όλα ένα ψέμα, να μην είχε συμβεί κάτι στενάχωρο, το οποίο θα είχε πληγώσει τη ζωή μας. Όμως τα πράγματα δεν γίνονται όπως τα θέλουμε εμείς ονειρεμένα, αλλά υπάρχει για όλα τα πράγματα ο χρόνος, ο οποίος τα ωριμάζει και γι' αυτό πολλές φορές μπορεί να υπομείνουμε και χρόνια ολόκληρα, μία δύσκολη δοκιμασία, μία περιπέτεια της υγείας, μία διασάλευση μίας σχέσης, μία άλλη περιπέτεια και θέλει πολλή υπομονή και προσευχή, για να έρθει η κατάλληλη ώρα και η κατάλληλη στιγμή, ώστε περνώντας μέσα από τα σκοτάδια αυτού του βίου, να βρεθούμε στο φως της δικής

μας γης της Επαγγελίας, στο φως το οποίο θα μας ξεκουράσει και θα μας απαλύνει.

Πολύ σημαντικά τα μηνύματα που μας δίνει ο Όσιος Ιωάννης ο συγγραφέας της κλίμακος. Έρχεται να μας πει ότι η πνευματική μας ζωή είναι σοβαρή υπόθεση, δεν είναι ένας πρόσκαιρος ενθουσιασμός, ούτε είναι μία εξωτερική τυποποιημένη προσέγγιση.

Η πνευματική ζωή θέλει δουλειά εσωτερική, θέλει ενασχόληση σοβαρή κι επισταμένη με τον εαυτό μου, να αρχίσω να αναρωτιέμαι και να ψάχνομαι. Να κάνω ενδοσκόπηση.

Πολλά ερωτήματα, τα οποία αν ο άνθρωπος αποφασίσει να τα θέσει όχι με μία έννοια απαισιόδοξο ψυχολογισμού, όχι με μία έννοια μιζέριας, να κλαίει τη μοίρα του και να σπάει και να κόβει την τρίχα σε ατελείωτα κομματάκια αλλά με μία έννοια πολύ δημιουργική : Να γνωρίσω τον εαυτό μου. Να δω τον εαυτό μου, να δω ποιες είναι οι πληγές μου, ποια είναι τα τραύματά μου, ποια είναι η αχίλλειος πτέρνα, ποια είναι τα αδύνατα σημεία μου, που πρέπει να αγωνιστώ, που πρέπει να δώσω προσοχή, που πρέπει να επιστήσω την προσπάθεια μου.

Όλα αυτά τα ζητήματα, όλα αυτά τα θέματα περιγράφει αυτό το έργο το οποίο έγινε γιορτή για την Εκκλησία μας. Το έργο του Οσίου Πατρός ημών Ιωάννου του συγγραφέως της Κλίμακος και φανερώνει και κάτι ακόμα, ότι ο μοναχισμός δεν είναι μία απόδραση στο άγνωστο, ότι η επιλογή των μοναχών δεν είναι μία φυγή τοπική, δεν είναι μία αποφυγή της πραγματικότητας αυτού του κόσμου, αλλά είναι μία επιλογή καταφατική και θετική ώστε να ασχοληθούν απόλυτα επισταμένα με τη διακονία της ψυχής, με τη διακονία του πνεύματος, με την αληθινή φιλοσοφία. Αποφασίζουν οι μοναχοί να φύγουν στην έρημο ακριβώς για να εργαστούν, να σπουδάσουν και να φοιτήσουν στο Πανεπιστήμιο της ερήμου.

Όταν κάποιος εγκαταλείπει αυτή την προσπάθεια τότε χάνει την ψυχική και πνευματική του ισορροπία. Έτσι συμβαίνει και στη ζωή μας και στο σπίτι μας και στην καθημερινότητά μας. Αν αμελήσουμε τον εαυτό μας, αν πάψουμε να τον προσέχουμε, τότε αργά ή γρήγορα θα χάσουμε την ηρεμία μας, τη γαλήνη μας, την ψυχραιμία μας και αυτό θα έχει αντίκτυπο στην καθημερινότητα της ζωής μας.

Νήψη λοιπόν, προσοχή και εγρήγορση και σοβαρότητα. Να δούμε με αγάπη και σοβαρότητα τον ίδιο μας τον εαυτό. Ουσιαστικά η Εκκλησία, μας καλεί να αγαπήσουμε τον εαυτό μας, αλλά όχι να τον αγαπήσουμε με τρόπο που να μας βλάπτει, αλλά να τον αγαπήσουμε με τρόπο που να μας ωφελεί, πώς δηλαδή θα γίνουμε καλύτεροι, πώς θα γίνουμε πιο αληθινοί, πώς θα βάλουμε περισσότερο Χριστό μέσα στην καρδιά μας και μέσα στη ζωή μας. Εργασία πολύτιμη, εργασία όμως που μπορεί να οδηγήσει στο πραγματικό και στο αληθινό Πάσχα γι' αυτό ακριβώς λίγο πριν το Πάσχα έρχεται αυτή η Κυριακή να μας πει: «Ετοιμαστείτε να ανεβείτε τη σκάλα, τα σκαλοπάτια, να κουραστείτε για να ανεβείτε ψηλά». Δεν θα ανέβουμε ψηλά ούτε με μαγικά, ούτε με εξωτερικούς σωτήρες και Μεσσίες, που θα

έρθουν ως ταχυδακτυλουργοί να μας πάρουν από τα χαμηλά για τα υψηλά, αλλά με τον δικό μας προσωπικό κόπο, με το δικό μας προσωπικό μόχθο, με το δικό μας προσωπικό πόθο, με τη δική μας προσωπική αναζήτηση, λαχτάρα και αγάπη αληθινή που θα προσελκύσει την Χάρη του Θεού».

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου